

ΚΟΙΡΑΤΆΔΑΣ, Θηβαΐος, ἡγεμὼν τῶν Βοιωτῶν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐκστρατείαν. Ξενοφ.

ΚΟΙΣΥΓΑ, Αθηναία, εὐγενὴς καὶ πλουσία, γυνὴ τοῦ Αλκμαίωνα, καὶ μήτηρ τοῦ Μεγακλέους καὶ Λαριάχου, ἧτις ἐχρημάτισε περιβόητος εἰς τὴν ὀκνηρίαν, μεγαλόφρων καὶ κοσμήτρια.

ΚΟΚΚΩΝΆΣ, Βυζαντιὸς τις ὀπαδὸς τοῦ περιβόητου Αλεξάνδρου τοῦ Αβονοττειγίτου. Λουκ.

ΚΟΛΑΙΟΣ ὁ Αἰμνιος, περιηγητὴς. Οὗτος ἐκοινολόγησε τὰ περὶ τῆς Τυρρηνίας καὶ Λιγουρίας, καὶ ἐπλευσε πρῶτος τῶν Ἑλλήνων τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν. Εἴη τὸ 804. Π.Χ.

ΚΟΛΑΞΑΪΣ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Σκυθῶν Ταργιτάου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κατήγοντο οἱ Παραλάται λεγόμενοι, Λαὸς Σκυθικὸς. Ηροδ.

ΚΟΛΒΈΙΟΣ Πέτρος, ἐνδοξὸς γεωγράφος. Οὗτος περιῆλθε τὸ Εὐέλπιδες ἀκρωτήριον, καὶ ἐκοινολόγησε τότε τὰς τελειότερας γνώσεις τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἀφρικτῆς. Εἴη τὸ 1700, Μ.Χ.

ΚΟΛΪΝΗΣ Γάσπαρος, σχολάρχης τῆς Γαλλίας· εἷς ἀπὸ τοὺς ζηλωτὰς Γαλλβανίσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κάρλου τοῦ 6'. Ἀπὸ αὐτὸν ἤρχισεν ἡ φθορὰ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου· τὴν 24. Αὐγούστου. 1572. τὸν ἐφόνευσαν μέσα εἰς τὸ ὀσπήτιόν του· τὸ δὲ πτώμα του ἐρρίψαν ἀπὸ τὸ παράθυρον, καὶ τὸ ἔσυραν εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Παρισίου μὲ μεγάλην καταισχύνην. Μετὰ τὴν δολοφονίαν ταύτην τὰ Παρίσια καὶ ὅλη ἡ Γαλλία ἔ-

πλευσεν εἰς τὸ αἶμα, περιπεσοῦσα εἰς πεισματώδη καὶ ἀπάνθρωπον ἐμφύλιον πόλεμον.

ΚΟΛΛΑΤΪΝΟΣ, Λούκιος Ταρκύνιος, ὁ ἀνὴρ τῆς Λουκρατίας τῆς βιασθείσης ὑπὸ τοῦ Σέξτου, υἱοῦ τοῦ Ταρκυνίου Σουπέριου. Οὗτος ἐσάθη ὁ αἷτιος τοῦ δράματος διὰ τοὺς ἀδιακρίτους ἐπαίλους, τοὺς ὁποίους ἔλεγε περὶ τῆς Λουκρατίας· ὡς τόσον συνακολουθήσας τὸν Βροῦτον εἰς τὴν ἐκδίκησιν, συνήργησε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξωρίαν τοῦ βασιλέως, καὶ ἐχειροτονήθη μετ' αὐτοῦ Ἰππατος κατὰ τὸ 509. Π. Χ. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ βασιλικὸν αἶμα καθήρεθη μετ' ὀλίγον καιρὸν.

ΚΟΛΛΕΟΝΗΣ, Βαρθολομαῖος, ἀπὸ τὴν Πέργαμον, πόλιν τῆς Ἀσίας ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων τῆς Βενετίας κατὰ τοῦ Δοῦκα Φιλίππου Βοσκόντου. Εξάλλη ἔπειτα μετὰ στρατεύματά του κατὰ τῶν Τουρκῶν. Ἀπέθανε τὸ 1475. Ἡ διοίκησις τῆς Βενετίας, δι' ἀμοιβὴν τῶν ἀνδραγαθημάτων του, ἔστησεν εἰς τιμὴν του ἓν ἔφιππον ἄγαλμα χάλκινον· οὗτος πρῶτος μετεχειρίσθη κανόνα εἰς πεδιάδα.

ΚΟΛΟΜΒΟΣ Χρισόφορος. ταλμηρότατος περιηγητὴς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων. Εἴη τὸ 1490. Μ. Χ. Ἐγεννήθη εἰς ἓν χωρίον τῆς Γένοβας. Οὗτος ἐπιστηριζόμενος ἐπὶ τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς σχῆμα καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἀσίας, τὴν ὁποίαν οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὡς ἐκτεινομένην πολὺ ἀνατο-

λικότερον, ἐπληροφορήθη δι' ἐπιμόνου καὶ πολυχρονίου μελέτης, ὅτι πρὸς δυσμάς δύναται νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας βραχυτάτη καὶ εὐθευτάτη ὁδός. Τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην προσέβαλε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἠτιμώσθη διὰ τῆς δολιότητος καὶ χαμερπείας τῶν ἐκεῖ τότε αὐλικῶν, κατέφυγεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἰσπανίας· ὅθεν μετὰ πολλοὺς ματαίους ἀγῶνας ἔλαβε τελευταῖον παρὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Καστίλιās Ἰσabella τρία μικρὰ πλοῖα. Ταῦτα ἐτοιμάσας κατὰ μέρος δι' ἰδίων ἐξόδων, καὶ κινήσας τῆ 3 Αὐγούστου τοῦ 1492, ἔτους ἀπὸ τοῦ λιμένος Πάλου, ἔφθικεν εἰς τὰς Καναρίους νήσους. Τῆ δὲ 6. τοῦ Σεπτεμβρίου κινήσας ἀπὸ τῆς Γομέρας νήσου πρὸς δυσμάς εἰσήλθεν εἰς τὴν μέχρι τότε ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου διαπλευσθέντα Ωκεανόν, καὶ οὕτως ἔρχισα μέ ἐλπίδα καὶ θάρρος τὴν μάλλον ἐπικίνδυνον καὶ τολμηροτάτην θαλασσοπορίαν, ἀφ' ὅσας ποτὲ ἐπεχείρισεν ὁ ἄνθρωπος. Ἐντὸς 30 ἡμερῶν διέπλευσεν ἕως 3000. θαλάσσια μίλια τῆς Ἰταλίας, ἀπευθυνόμενος σχεδὸν διηνεκῶς πρὸς δυσμάς. Ἀλλ' ἐνῶ ἤγγιζε τοσοῦτον εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ματαιωθῶσιν οἱ κόποι του, καὶ νὰ χάσῃ τὰ βραβεῖα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πνεύματος, διὰ τῆς στασιάσεως τῶν ἀνυπομονήτων καὶ ἀπελπισμένων αὐτοῦ ναυτῶν. Τῆ 12. τοῦ Οκτωβρίου, ἡμέρα Παρασκευῆ εἶδον τὸν πρῶτον τόπον τοῦ Νέου κόσμου, τὴν Λουκαϊάν νῆσον Γκουαναχά-

νην, ὅπου ἀπέβη πρῶτος ὁ Κολόμβος, ὅστις ὡσαύτως τὴν παρελθοῦσαν νύκταν εἶδε πρῶτος περιφερόμενον φῶς ἐπ' αὐτὴν. Ὁ Κολόμβος ἐπιμένων εἰς τὴν ἑαυτοῦ θεωρίαν ὑπέλαβε τὴν ῥηθείσαν νήσον, ὡς ἐσχάτην τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ὄχι ἄλλου τινὸς νεωστὶ ἀνακαλυφθέντος τόπου. Ἐκ δὲ τῆς ἀπάτης ταύτης ἐπεκράτησεν ἔκτοτε νὰ ὀνομάζωνται ἢ ἐν τῷ Μεξικανικῷ κόλπῳ κείμεναι νῆσοι. Δυτικὰ Ἰνδία, τὸ ὁποῖον ὄνομα σώζουσι καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ὡς μνημεῖον τῆς ἀρχαίας ἐκείνης πλάνης. Ἡ πενία ὅμως τῶν κατοίκων ἔφερε τὸν Κολόμβον εἰς ὑπόψιν, ὅτι αὕτη ἡ νῆσος δὲν ἦτο μέρος τῶν χρυσοπλούτων Ἰνδιῶν. Ὅθεν ἐρωτῶν αὐτοὺς περὶ χρυσίου, ἔμαθεν ὅτι εὐρίσκεται μεσημβρινώτερον, καὶ πλεύσας ἐκεῖσε, ἀνεκάλυψε τινὰς Λουκαϊῶν νήσους, καὶ προσέτι τὴν Κούβαν καὶ Ἰσπανιόλαν, ὅπου κατέβησε τὴν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ πρώτην Εὐρωπαϊκὴν ἀποικίαν, τὸ φρούριον Ναβιδάδ. Τῆ δὲ 15. Μαρτίου τοῦ ἀκολουθοῦ ἔτους ὑπέστρεψεν πάλιν εἰς τὸν λιμένα Πάλου, ὅπου καὶ ἐκηρύχθη μέγας ναύαρχος καὶ ἀντιβασιλεὺς τοῦ Νέου Κόσμου. Κατὰ τὸν δεύτερον αὐτοῦ πλοῦν, ἀνεκάλυψε τὰς Καραϊβας νήσους, τὸ Πορτορικόν καὶ τὴν Ιαμαϊκάν, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἰσπανοί τινες τότε φηνοῦντες τὴν δόξαν τούτου τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τὸν κατηγορήσαν εἰς τὴν βασιλίτταν, καὶ διὰ προσαγῆς τῆς τὸν ἔφεραν σιδηροδέσμιον εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὸν ἔκλεισαν εἰς φυλακὴν 4.

χρόνους. Μετά ταῦτα ἐσάλη πάλιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου κατὰ τὸν τρίτον αὐτοῦ περίπλουν, ἀνεκάλυψε τὰς νήσους, Τρινιτάν, καὶ Μαργαρίταν, τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ορινόκου, καὶ τὴν ξηρὰν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτοι μέγα τι μέρος τῶν παρθαλασσίων τῆς Γουιάνης, καὶ Τερράφωρμας. Τότε ἐπληροφορήθη, ὅτι δὲν ἦτο κατὰ τὰς ζητούμενας Ἰνδίας, ἤλπιζεν ὅμως ὅτι αὐταὶ κεῖνται ἀντίπεραν τοῦ τόπου τούτου· ὅθεν ἠγωνίζετο νὰ εὕρῃ τινὰ πορθμὸν, διαιροῦντα τοὺς δύο τόπους. Τοῦτον δὲ ζητῶν ἀνεκάλυψε κατὰ τὸν τέταρτον αὐτοῦ πλοῦν τὸν Δάριον Ἰσμὸν. Μετά ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ περίφημος αὗτος ἀνὴρ τὸ 1506. Μ. Χ. εἰς ἡλικίαν 64. χρόνων, ἀφήσας μεγάλην λύπην εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του καὶ εἰς ὅλους σχεδόν. Οὗτος ὁ περιβόητος ἀνὴρ ἔγινεν αἰτία νὰ πλουτισθῇ μεγάλως ἡ Ἰσπανία καὶ κατὰ τὴν πρόσοδον καὶ κατὰ τὰς χώρας, διότι ἀφοῦ ὁ Κολόμβος μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ὁ τότε βασιλεὺς αὐτῆς Φερδινάνδος ὁ ἐπονομασθεὶς Καθολικὸς, ἔπεμψε πρεσβεῖαν πρὸς Πάππαν Ἀλέξανδρον τὸν ἕκτον, ζητῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Ἰσπανικῆς δεσποτίας, ἐπὶ τοὺς ἀνακαλυφθησομένους εἰς τὸ ἐξῆς τόπους. Ο δὲ Πάππας συγκατανεύσας εἰς τοῦτο, κατέγραψεν ἐπὶ μιᾶς γεωγραφικῆς σφαίρας ἓνα μεσημβρινὸν 100. μίλια δυτικώτερον τῶν Ἀζωρίων νήσων, καὶ ἐθέσπισε μετὰ τελετῆς, ὅτι πάντες οἱ πρὸς

δυσμὰς τοῦ μεσημβρινοῦ τούτου ἀνακαλυφθησόμενοι τόποι, νὰ διαμένωσι κτήμα αἰώνιον τῆς Ἰσπανίας. Ἀπὸ τὰς ἀνακαλύψεις τούτου τοῦ τολμηροτάτου ἀνδρὸς ἐπήγασαν μεγάλαι καὶ παράδοξοι μεταβολαὶ εἰς τὸν Κόσμον. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐγνώρισαν τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μέγεθος τῆς γῆνιου σφαίρας· τότε εἶδον πραγματικῶς τὸ σφαιροειδὲς τῆς γῆς σχῆμα πρὸ πολλοῦ ἀμφισβητούμενον. Εἶδον μὲ ἀπορίαν διάφορα γένη ἀνθρώπων ἕως τότε ἀγνωστα· διάφορα καὶ νεοφανῆ εἶδη φυτῶν καὶ ζώων. Ἡ Εὐρώπη κατεπλουτίσθη ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τοῦ Νέου Κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν Ἰνδιῶν· ἡ Ναυτικὴ καὶ τὸ ἐμπόριον ἔκαμον γιγαντιαίας προόδους καὶ αὐξήσεις· ἡ τούτων αὐξήσις ἐπροξένησε μεγάλας μεταβολὰς εἰς τὰ ἦθη, εἰς τὰς ἰδέας καὶ εἰς τὸ πολίτευμα τῶν ἀνθρώπων· ἡ Ἰατρικὴ κατεπλουτίσθη μὲ πολύτιμα καὶ ζωοπάροχα ἰατρικὰ φάρμακα εἰς τοὺς παλαιούς ἀγνωστα. Ἡ φυσικὴ ἱστορία ὑπερηξήθη μὲ νέα προϊόντα τῆς φύσεως κ. τ. λ. Δικαίως λοιπὸν ὁ ὑπερθαύμαστος οὗτος ἀνὴρ πρέπει νὰ θαυμάζεται καὶ νὰ ἐπαινῆται ὑπερβαλόντως.

ΚΟΛΟΥΘΟΣ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἡρωικοῦ ποιήματος, Ἐλένης ἀρπαγῆ ἐπιγραφόμενον. Νομίζεται ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει ὁ Σουΐδας τοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Λυκοπόλεως καταγομένου· ἠκμασεν εἰς τοὺς χρόνους Ἀναστασίου βασιλέως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἀπέθανεν τὸ 518. ἀλλὰ τοῦτο ἀμφισβάλλεται, καθότι εὐρίσκεται καὶ ἄλλ-

λος ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα διὰ τοῦ δύω λλ. γραφόμενος. Τὸ ποίημα δὲ τοῦτο εὑρεν ἐν χειρογράφοις εἰς τὴν Καλαβρίαν ὁ Καρδινάλιος Βησσαρίων, ὁμοῦ καὶ τὸ τοῦ Κοΐντου. Εξεδόθη δὲ ἐν Βενετία παρὰ τοῦ Ἀλδῶ, τὸ 1576. καὶ ἄλλαχού.

ΚΟΔΟΥΚΙΟΣ, Σαλουτάτος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Τοσκάνην, ῥήτωρ, ποιητὴς, καὶ γραμματικὸς περίφημος. Τὰ συγγραμμάτα του εἰς τὴν Λατινικὴν διάλεκτον ἔχουν μεγάλην ὑπόληψιν. Απέθανε τὸ 1406.

ΚΟΔΟΥΜΕΛΑΣ, ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, φιλόσοφος καὶ ποιητὴς ἐνδοξός· ἐσύνθεσεν ἐν ποίημα γεωργικὸν εἰς 12. βιβλία, καὶ ἕτερον περὶ δένδρων, καὶ κήπων. Εἴη τὸ 40. Μ. Χ.

ΚΟΛΩΦΟΝΙΑ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀττικῆς Ερεχθέως, θυσιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν Θεῶν ἐν Αθήναις, κατ' ἄλλους δὲ καλεῖται Χθονία.

ΚΟΜΑΡΤΗΣ, κυβερνήτης τοῦ ἐνδόξου περιηγητοῦ Ἰωάννου Δενίς. Οὔτοι ταξιδεύσαντες εἰς τὴν Νεοφουτλανδίαν, ἐξέθεσαν πίνακα Γεωγραφικὸν αὐτῆς. Εἴη περὶ τὸ ἔτος 1506. Μ. Χ.

ΚΟΜΒΑΜΒΟΣ, νεανίας τις ὠραῖος, ὑπηρέτης τοῦ βασιλέως τῆς Συρίας Σελεύκου Νικάνορος, ὅστις λέγεται ὅτι ἐνουχίσθη ἰδιοχείρως, ὅτε ἔμελλε νὰ συνοδεύσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ δεσπότη του εἰς μίαν ὁδοιπορίαν. Λουκ.

ΚΟΜΗΣ Φράνσες Βαίκων, Ἀγγλός, ἐνδοξός καὶ περίφημος φιλόσοφος. Απέθανε τὸ 1626. Μ. Χ.

ΚΟΜΜΟΔΟΣ, Λούκιος Αὐρήλιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην τὸ 161. Μ. Χ. ἦτον υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Αὐρηλίου, καὶ Φαυσίνης. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ πατήρ του ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ κατὰ τὸ 180. Εἶχε διδασκάλους τῆς Ἠθικῆς σοφοὺς καὶ φρονίμους, ἀλλ' ἦ ἀκάθεκτος ὁρμὴ τῆς νεότητός του τὸν ἀπεκατέστησεν ἄλλον Νέρωνα· ἠφάνισε τοὺς λαμπροτέρους ἄνδρας τῆς Ρώμης, κατεδίωξε τοὺς Χριστιανούς με σκληρότητα, καὶ εἶχε τὴν Ρώμην θέατρον σφαγῆς. Διέφθειρε τὰς ἀδελφάς του ἐν ᾧ εἶχε περὶ τὰς 300. παλλακίδας· ἐφαντάσθη δὲ νὰ ἀποθεωθῇ ὀνομασθεὶς Ἡρακλῆς υἱὸς τοῦ Διὸς· ἠπειλήσεν τοὺς μὴ δεχθέντας τὴν ἀποθέωσίν του με τὸν ἔσχατον κίνδυνον, καὶ ἀναισχύντως ἐλάμβανε πρόσωπον ὑποκριτοῦ εἰς τὸ θέατρον. Επειδὴ δὲ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ θεάτρου ἔμελλε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ ἐν τοιοῦτον παράλογον κίνημα, προλαμβάνων ἔγραψε ψήφισμα, νὰ φονεύωνται ὅσοι ἠθέλων τυλμήσει νὰ τὸν ἀναφέρουν περὶ τούτου· μία δὲ τῶν ἐρωμένων του Μαρτία τοῦνομα τῷ ἐπροσφερε μετὰ τὸ λουτρὸν ἐν φαρμακωμίον ποτῶν, τὸ ὁποῖον ποίων ἔμεσε, ὑποπτειθέντες δὲ μηπως διασωθῆ τὸν ἐπνιξαν τὸ 172. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν 31. χρόνων.

ΚΟΜΠΑΝΙΩΝ Γάλλος ἐνδοξός, οὗτος ἐπορεύθη ἀπὸ τῆς Σενεγάλης εἰς τὴν Χρυσόφορον γῆν τοῦ Βαμβούκ, καὶ ἐξεσκέπασε πολλὰ μέρη. Αφῆκε ἐν γεωγραφικὸν σύγγραμμα τῶν τόπων τούτων

καὶ πολυτογραφίαν. Ἐζη τὸ 1718. Μ. Χ.

ΚΟΜΠΙΛΟΒ Δημήτριος Γῶσος περιηγητής. Οὗτος διαπλέων κατήντησεν εἰς τὸ τοῦ Ανατολικοῦ Ωκεανοῦ Οχότιον πέλαγος. Ἀνεκάλυψε πολλὰς χώρας. Ἐζη τὸ 1590. Μ. Χ.

ΚΟΝΝᾶΣ, αὐλητής, ὅστις ὑπήγαγε συχνὰ εἰς τὰ συμπόσια ἐξολισμένος· οὗτος πολλάκις ἐξεφανώθη εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας μὲ κλάδον ἀγριελαίας, διὰ τὸ ὅποιον τὸν ἐκατηγόρει ὁ Κρατῖνος.

ΚΟΝΔΑΜΙΝΗΣ Γάλλος, φυσιολόγος ἀριστος. Ἐζη τὸ 1736. Μ. Χ. Οὗτος πρῶτος τῶν Γάλλων ἤρχισε τὴν ἀξιόλογον καταμέτρησιν τῶν μοιρῶν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν καὶ τὸν Πολικὸν κύκλον εἰς ἐξιχνίασιν τοῦ σχήματος τῆς γῆς. Οὗτος κατεμέτρησεν αὐτὰς ὁμοῦ μὲ ἄλλους φυσικοὺς καὶ Ἀστρονόμους κατὰ τὴν Περοῦ τὸ 1736. Μ. Χ. Διαπλεύσας δὲ τὸν Μαραγγιόνα, καὶ ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῆς Περοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐξέθεσε Γεωγραφικὸν πῖνακα τοῦ Μαραγγιόνα, πολὺ ὀρθώτερον τοῦ πατρὸς Φρισίου.

ΚΟΝΔΑΜΙΝΗΣ, Κάρολος, περίφημος μαθηματικός, φυσιολόγος, καὶ ἀστρονόμος. Ἐγεννήθη εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1701, περιῆλθε τὴν Ἰταλίαν Ἄγγλαν καὶ Ἀμερικὴν· συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς περιηγήσεως του, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς ὑπόληψιν.

ΚΟΝΔΙΔΙΑΚ Στέφανος, φιλοσοφός, καὶ γραμματικός ἀριστος· συνέγραψε Λογικὴν. Ἀπέθανε τὸ 1780.

ΚΟΝΔΟΡΚΕΤΗΣ, ἐξ ἀπορρήτων διὰ βίου τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας, φονευθεὶς τὸ 1794, διὰ νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀποστατῶν. Οὗτος ἀφῆκε διάφορα συγγράμματα· εἶχεν ἀπαπόκρισιν μὲ τοὺς μεγαλητέρους συγγραφεῖς τοῦ αἰῶνός του.

ΚΟΝΝΙΔΗΣ, παιδαγωγὸς τοῦ Θησέως, τὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀνατροφῆς ταύτης τοῦ βασιλέως τῶν, ἐτίμασαν μετὰ θάνατον ὡς Ἥρωα, θύοντες εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν πρὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Θησέως ἓνα κριόν Πλούτ.

ΚΟΝΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Μητροβίου, κιθαρωδὸς, ἐν Ἀθήναις, διδάσκαλος τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν Μουσικὴν. Πλάτ.

ΚΟΝΣΟΛΟΣ Γεώργιος Χαΐσος Δανὸς τὸ γένος. Ἐχρημάτισε μέγας μεταξὺ τῶν ἐπισήμων περιηγητῶν Δανῶν. ὄθεν καὶ ἐτιμήθη μεγάλως ἀπὸ τὴν πατρίδα του. Οὗτος περιῆλθε τὸ Μαρόκον, καὶ τοὺς ἐνδοτοτέρους αὐτοῦ ἀγνώστους τόπους· ἔζη 1760. Μ. Χ.

ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΣ, Γάσπαρος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενετίαν. ἀστρονόμος, φιλόσοφος, πολιτικός, καὶ μαθηματικός· συνέγραψε καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἐπιστημῶν. Ἀπέθανε τὸ 1532.

ΚΟΝΤΙΝΗΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν. Ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔχων φίλον μὲ τὴν Πριγκιπέσσαν διωρίσθη ἀσκητὴς τῆς Ἡρμανδίας ἐπισρχίας τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ὀβασιλεὺς Λουδοβίκος ἐπέσχε νὰ τὸν φυλακώσῃ, ὃ δὲ λαὸς ὀρμησεν ἐναντίον του, καὶ τὸν κα-

πέκοψε. Η σύζυγός του Λεονώρα θυγάτηρ τῆς τροφῆς τῆς βασιλίσσης Μαρίας, ἐφυλακώθη καταδικασθεῖσα καὶ αὐτὴ εἰς θάνατον, ἕνα μῆνα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της τὸ 1617, διότι διὰ μαγικῆς ἐπεισε τὴν βασίλισσαν νὰ κλίνη εἰς τὰ νεύματά της.

ΚΟΝΦΪΚΙΟΣ, νομοθέτης τῶν Σινῶν. Ἐγεννήθη εἰς τὰ Χαμπίγγον, ἀπὸ λαμπρὸν γένος, ἐξάθη φιλόσοφος καὶ νομοθέτης. Εἰς τὸ φιλοσοφικὸν του σχολεῖον εἶχεν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς χιλιάδας μαθητάς· τόσοι σέβονται τὸ μνημόσυνόν του οἱ Σῖναι, ὥστε πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι προσφέρουσι θείας τιμὰς εἰς αὐτόν. Τὰ Ἡθικά καὶ Φιλοσοφικά του συγγράμματα ἀποδεικνύουσι τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἀπέθανε τὸ 473. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν 73. χρόνων.

ΚΟΝΩΝ, ἦνθις τὸ 84. Π. Χ. ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου. Συνέγραψε πενήκοντα διηγήσεις, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ὁ Φώτιος ἐν τῷ 186. Κώδικι. Ἦτο καλὸς γραμματικὸς. Αὗται ἐξεδόθησαν Ἑλληνο-λατινισί μετὰ σημειώσεων ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Γαλέου ἐν τῇ ἰστορίᾳ του ἐν Παρισίοις τὸ 1675, καὶ ἐν Ἀλῆ τῆς Σαξωνίας.

ΚΟΝΩΝ, περίφημος στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, πολέμησας ἀνδρείως κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ διασωθεὶς μετὰ ὀλίγα πλοῖα εἰς τὴν Κύπρον· οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχήσαντες μετὰ τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, παρέδωκαν τὴν διεύθυνσιν τοῦ στόλου τοῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κόνωνος, ὅστις λαβὼν αὐτὸν τὸν Περσικὸν

στόλον, ἐνίκητε κατὰ κράτος τοὺς Σπαρτιάτας εἰς τὴν περίφημον ναυμαχίαν πλησίον τῆς Κνίδου ἐν Καρίᾳ· ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀνωκοδόμησε τὸν Πειραιᾶ διὰ δαπάνης τῶν Περσῶν, ἀνήγειρε τὰ μακρὰ τείχη, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου εἶχε καταδαφίσει ὁ Λύσανδρος στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν. Θουκ.

ΚΟΞΙΚ, ἐπίσημος περιηγητής. Οὗτος προχωρῶν εἰς τὰ ἐιδοτέρα τῆς Ἀρκτικῆς Ἀφρικῆς, ἀνεκάλυψε πολλὰς χώρας καὶ περίξ νήσους.

ΚΟΞΙΟΣ, Ἀγγλος ναύαρχος. Περιῆλθε τὸ Βουρμανὸν βασίλειον εἰς τὴν Ἀσίαν, μετὰ ἀξιολόγους ἀνακαλύψεις. Ἐξῆ τὸ 1797. Μ. Χ.

ΚΟΟΚ Γιάκομος, Ἀγγλος τὸ γένος, αἰμίμητος περιηγητής. Ἐξῆ τὸ 1768. Μ. Χ. Οὗτος ἐξετέλεσε τρεῖς περίπλους ἐντὸς τοῦ μεγάλου Ὠκεανοῦ κατὰ σκοποὺς διαφόρους· ἤγουν νὰ ἐξετάσῃ τὰ πελάγη αὐτοῦ καὶ τὰς νήσους ἀκριβέστερον· νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν τότε διῆχζομένην ἄγνωστον Μεσημβρινὴν γῆν, καὶ τελευταῖον νὰ πλεύσῃ ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον, εἰς εὐρεσιν ἀρκτικού διαπλου. Καὶ τοὺς τρεῖς τοῦτους σκοποὺς ἔφερεν εἰς τέλος κατ' ὅσον ἐσυγχώρησεν αὐτῷ ἡ φύσις, καὶ αἰδοθεῖσαι αὐτῷ διαταγαί. Κατὰ τὸν πρῶτον αὐτοῦ περίγειον πλοῦν τὸ 1763, ἀνεκάλυψε τὰς Εταιρικὰς νήσους, ἐξ ὧν ἦσαν γνωσταὶ μόνον ἡ Ουαίτη, καὶ ἡ Κίμεος, καὶ ὅλην τὴν Νέαν Ζελλανδίαν, τὴν ὁποῖαν ἀπέδειξεν πρῶτος σύνθετον ἐκ δύο νήσων, καὶ διέπλευσε τὸν μεταξὺ αὐτῶν

πορθμόν. Ετι δὲ ἐξιχνίασε τὰ ἀνατολι-
κὰ παραθαλάσσια τῆς Νέας Ολλάνδης
ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον, ἐπέκεινα
τῶν 25. μοιρῶν τοῦ πλάτους, καὶ τὸν
τὴν Νέαν Ολλανδίαν ἀπὸ τῆς Νέας
Γουινέας διαιροῦντα ἄρκτικόν πορθμόν,
τὰ ὅποια ὅλα ἦσαν ἄγνωστα ὅλως δι' ὅλου,
καὶ ὠνόμασεν αὐτὰ Νέαν Νοταβαλλεσίαν.
Κατὰ τὸν δεύτερον αὐτοῦ περίγειον πλοῦν
τὸ 1772. Μ. Χ. ἀπέδειξεν ἀνύπαρ-
κτον, τὴν μέχρι τότε ἐξ ὑποθέσεως ἐπι-
τῶν Γεωγραφικῶν πινάκων παριζανομέ-
νην μεγάλην Ἡπειρον, περὶ τὸν μεσημ-
βρινόν πόλον. Οὗτος ἀνεκάλυψεν ὅλον τὸ
ἀρχιπέλαγος τῶν νέων Εὐριδῶν, τὴν νέ-
αν Καληδονίαν, τὰς Φιλικὰς νήσους
καὶ τὴν μεσημβρινὴν Γεωργίαν. Περιέ-
πλευσε τὸν μεσημβρινόν πολικὸν κύκλον,
καὶ προσέθη τρεῖς ἐντὸς αὐτοῦ, ὅπου ἐκ-
τός τῆς μεσημβρινῆς Θούλης, καὶ τῆς
μεσημβρινῆς Γεωργίας, δὲν εἶδεν ἕχνη
ἄλλου τινὸς τόπου, εἰμὴ παγετούς ὑ-
περμεγέθεις· ὥστε ἐξελήφθη ἕκτις ἀπὸ
τῆς φαντασίας τῶν γεωγράφων ἡ πολυ-
θρύλλητος Μεσημβρινὴ ἄγνωστος γῆ. Α-
νεκάλυψε πολλάς ἀφόρους καὶ πετρώ-
δεις νήσους, καὶ τὴν Σανδβιχίαν γῆν,
καὶ ὑπέσρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ
1775. Κατὰ τὸν τρίτον αὐτοῦ περί-
πλουν ἡ οὐσιωδεστέρα ὠφέλεια ὑπῆρξεν
αὕτη· ἠρεύνησεν ἀκριβέστερον τὴν Κερ-
γουελίαν γῆν, τὴν Βανδιμίαν γῆν καὶ
τὰς νέας Εὐριδᾶς· ἀνεκάλυψε τὰς Χρι-
σουγεννησίους νήσους, τὰς Σανδβιχίας
νήσους· περιπλεύσας δὲ τοὺς δυτικούς αἰ-
γιαλοὺς τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τοῦ Μπλαγ-

γου ἄκρωτήριου μέχρι τῆς 71. μοί-
ρας τοῦ ἄρκτικοῦ πλάτους· ἀνεκάλυψε,
καὶ ὠνόμασε τοὺς πορθμοὺς Νούτκαν
καὶ Σανδβιχίον, τὸν μέγαν ποταμὸν Τουρ-
ναγένην, καὶ πολλὰ ἄκρωτήρια καὶ κό-
πους, ὅπου ἂν δὲν ἤμπαδιζετο ὑπὸ τῆς
πυκνῆς ὀμίχλης, ἤθελεν ἐρευνήσῃ ἀ-
κριβέστερον. Εξιχνίασε, προσδιώρισε καὶ
ἐνόησε πρῶτος τὸν μεταξὺ τοῦ νέου καὶ
τοῦ παλαιοῦ κόσμου πορθμόν, τὸν ὁποῖ-
ον διέπλευσαν πρὸ αὐτοῦ ὁ Δέσνιεβ καὶ
ὁ Βέριγγος, ἀλλὰ δὲν ἐγνώρισαν ὡς
πορθμόν, οἱ ἐκεῖ ὅμως παγετοὶ δὲν ἐ-
συγχώρησαν αὐτὸν νὰ προχωρήσῃ ἄρ-
κτικώτερον. Μετὰ ταῦτα ἐζήτησε παν-
ταχόθεν ἀντίπεραν αὐτοῦ τοῦ πορθμοῦ,
διάπλουν τινα μεταξὺ τῶν παγετῶν,
ἀλλὰ ματαίως, καὶ προσδιώρισε πολλάς
Γωσσικὰς νήσους ἀκριβέστερον. Στραφεὶς
δὲ εἰς τὰς Σανδβιχίας νήσους, ἐφρονεύ-
θη ὑπὸ τῶν ἀγρίων κατοίκων τῆς Οὐα-
ϊας. τὸ 1779. τῆ 10. Φεβρουαρίου, καὶ
ἀφῆκε μεγάλην λύπην εἰς ὅλους

ΚΟΟΚΗΣ Εδουάρδος, θαλασσοπόρος
Ἀγγλος ἔνδοξος Οὗτος περιῆλθε τέσ-
σaras χρόνους κατὰ συνέχειαν μετὰ τοῦ
Ἀγγλου Βοότη Ρογέρου ἅπασαν τὴν γῆν
καὶ ἀνεκάλυψε πολλά μέρη. ἠρεύνησεν
ἀκριβῶς τὰ μέρη τῆς γῆς, καὶ ἐξέθε-
σεν γεωγραφικὸν Ἀτλαντα ἀκριβῆ· ἐξέ-
τεινεν πολλά τὴν Γεωγραφίαν καὶ πο-
λιτειογραφίαν. Εζῆ τὸ 1710. Μ. Χ.

ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ Νικόλαος, λαμπρὸς,
ἀστρονόμος, ἐγεννήθη εἰς τὸ Τόρνον,
πόλιν τῆς Πρωσίας τὸ 1473. Οὗτος
εἰς τὴν Ἀστρονομίαν του ἔχει ἰδιαίτερον

πλανητικόν σύστημα. Απέθανε τὸ 1543. εἰς ἡλικίαν 70. χρόνων· ἐσάθη καὶ διδάσκαλος τῆς Ἰατρικῆς καὶ Μαθηματικῆς εἰς τὴν Βολωνίαν, καὶ Ρώμην.

ΚΟΗΡΕΪΣ, κήρυξ τοῦ Εὐρουσθέως· ἐσάθη εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν παρακινήσιν τοῦς Ἀθηναίους νὰ διώξωσι τοῦς Ἡρακλείδας, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐφόνευσαν.

ΚΟΠΣΤΟΚΗΣ Φρεδερίκος, ποιητῆς ἄριστος· οὗτος ἐβόηεν εἰς ἐνέργειαν τὰ ποιήματά του, καὶ εἰς μελωδίαν, ὁ καιρὸς ἀπέδωκεν περισσοτέραν τιμὴν εἰς αὐτὰ. Θεωρεῖται ὡς Πίνδαρος τῶν Γερμανῶν. Απέθανε τὸ 1803. Μ. Χ.

ΚΟΡΑΞ, υἱὸς τῆς Αρεθούσης ἐκ τῆς Ἰθάκης. Λέγεται, ὅτι μίαν ἡμέραν κυνηγῶν ἔπεσεν ἔκτινος ὑψηλοῦ βράχου καὶ ἀπέθανεν· οὕτω καλεῖται καὶ τὴν σήμερον μία βρύσις εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον πρὸς τὸ δυτικόν της μέρος, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ εἶναι ἀξιόλογον.

ΚΟΡΑΞ, Συρακούσιος· ἐσάθη ὁ πρῶτος διδάσκαλος τῆς Ρητορικῆς τέχνης εἰς τὴν Σικελίαν τὸ 500. Π. Χ.

ΚΟΡΒΟΥΛΟΝΗΣ Δουμίτσιος, ἔνδοξος στρατηγὸς Ρωμαῖος, καὶ ἐμπειρότατος τῆς πολεμικῆς· κατεδίκασεν εἰς θάνατον δύο στρατιώτας, διότι ἐδούλευον ἀοπλοὶ εἰς ἓνα χάνδακα ἐπὶ Νέρωνος· ὑπέταξε τὴν Ἀρμενίαν, καὶ ὑπεχρέωσε τοῦς Πάρθους νὰ ζητήσωσι τὴν εἰρήνην. Ὁ Νέρων βλέπων τὴν ἀξιότητά του ἐπρόσαξε νὰ τὸν φονεύσωσιν, ὅσιν μαθὼν ταύτην τὴν θλιβεράν εἶδησιν, ἐφρονεῦθη μόνος του τὸ 66. Μ. Χ.

ΚΟΡΔΑΝΗΣ Κεκλότης, ἀπὸ τὴν Γαλ-

λίαν, περίφημος εἰς τὴν παλαιὰν ἰσορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν περιέγραψε μεθ' ἐρωτα τὴν ἐλευθερίαν, θέλων νὰ ἐξομοιωθῆ μετὸν Ἐπικρατίδην, ἐφόνευσεν τὸν αἰμοδόρον Μαράτην εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν ἀτελογήθη δὲ ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ὄλοι πρέπει νὰ καταδικάσωσι τὸν Μαράτην, φωνάζων μετ' Ἡρωϊκῆν φωνήν, ὅτι ἀτιμίαν προξενεῖ τὸ ἔγκλημα καὶ ὄχι ἡ κατάδικη. Τοῦτο συνέβη τὸ 1792.

ΚΟΡΔΟΒΑΣ Ερνανδέτης, Πορτογάλλος, περίφημος περιηγητῆς· ἐζή κατά τὸν χρόνον 1516. Μ. Χ. Οὗτος ἠρξάνησεν ἀκριβέστερον τὴν χερσονήσον Ἰακουτάνην, καὶ ἔγραψε τὴν τοπογραφίαν αὐτῆς τῆς τῆς χερσονήσου, καὶ γεωγραφικὸν πίνακα αὐτῆς.

ΚΟΡΕΑΛΗΣ Ἰωάννης, ἔνδοξος Ἰσπανός. Περιῆλθε τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, καὶ ἔκαμε πολλὰς ὠφελίμους ἀνακαλύψεις ἐπ' αὐτὴν. Ἀφῆκε γεωγραφικὸν πίνακα, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξιχνυσθέντων τόπων. Εζή τὸ 1692. Μ. Χ.

ΚΟΡΕΑΛΗΣ Ἀρχάγγελος, μουσικὸς ἔνδοξος· διὰ τὰ ἀρμονικά του μέλη, τὸν νομίζουσιν ὡς ἀνακαινιστὴν τῆς Μουσικῆς. Απέθανε τὸ 1713.

ΚΟΡΙΝΝΗ, μία τῶν περιφώνων ποιητριῶν· ἐγενήθη εἰς τὰς Θήβας, ἣτις ἐδιδάχθη ὑπ' ἄλλης τινὸς ποιητρίδος Μύρτιδος. Εζή ἐπὶ Πινδάρου, νεωτέρα τὴν ἡλικίαν· αὐτὴ ἔλαβε βραβεῖα πεντάκις περισσοτέρην τοῦ Πινδάρου, καθότι ἔγραφεν Αἰολισί, καὶ ὁ Πίνδαρος Δωρισί, ὥστε οἱ ἀκροαταὶ ἤκουον μετ' ἰσορροσίας εὐχαρίστησιν τὴν διάλεκτον

τῆς Κορίνθου. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῆς σώζονται τινὰ λείψανα, ἐκδοθέντα ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Φουλδίου. Ἐζη τὸ 490. Π. Χ.

ΚΟΡΙΝΝΟΣ, ἀπὸ τὴν Τρωάδα, σι-
χουργὸς πρὸ τοῦ Ὀμήρου· οὗτος πρῶτος,
λέγουσιν, ὅτι ἔγραψε περὶ τῶν Τρωϊκῶν·
Ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Παλαμῆδους·
συνέγραψεν εἰς Δωρικὴν διάλεκτον τὸν
πόλεμον τοῦ Δαρδάνου πρὸς τοὺς Παμ-
φλαγόνας· ἀπὸ αὐτὸν ἔλαβεν ὁ Ὀμη-
ρος ὅλην τὴν ὑπόθεσιν τῆς ποιήσεως,
καὶ συνέγραψε τὰ ποιήματά του.

ΚΟΡΙΟΣ Βερνανδίνος, ἀπὸ τὸ Μι-
λάγον. Παρεκαλέσθη ἀπὸ τὸν Λουδοβί-
κον Σφόρτσα καὶ συνέγραψε τὴν ἰστορί-
αν τῆς πατρίδος του. Ὄταν οἱ Γάλλοι
ἐκυρίευσαν τὸ Μιλάνον, οὗτος πεσὼν
αἰχμάλωτος ἀπὸ τὴν γλύπην του ἀπέ-
θανε τὸ 1500. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΑΡΑ, γυνὴ περίφημος, ἐγεν-
νήθη εἰς τὴν Βενετίαν· ἐγνώριζε τὴν
Ἑβραϊκὴν, Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν, Ιτα-
λικὴν, Γαλλικὴν, καὶ Ἰσπανικὴν διά-
λεκτον, καὶ διαφόρους ἄλλας ἐπιστή-
μας· ἔτι τὴν Θεολογίαν, καὶ Φιλοσο-
φίαν. Ἡ ἀκαδημία τοῦ Παλαδίου τῇ ἐ-
πρόσφερε τὸν στέφανον, τῆς Φιλοσοφί-
ας, τὸν ὅποιον ἔλαβεν εἰς τὴν μητρό-
πολιν. Ἀπέθανε τὸ 1684. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΕΛΙΑ, ἐνδοξὸς γυνὴ Ῥωμαία,
θυγάτηρ τοῦ Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ.
Μία Κυρία Ῥωμαία κατώκησεν εἰς τὸν
οἶκόν της δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἥτις ἐ-
προσκάλεσε τὴν Κορνελίαν καὶ τῇ ἐ-
δειξε τοὺς διαφόρους ἀδάμαντας καὶ

μαργαρίτας τῆς· αὕτη δὲ πρὸς ἀμοι-
βὴν τῇ εἶπεν, ἔχω εὐχαρίστησιν, καὶ
θέλω νὰ ἴδῃς καὶ σὺ τοὺς ἰδικούς μου.
Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπῆγεν ἡ Κυρία
διὰ νὰ τοὺς ἴδῃ· ἡ δὲ Κορνελία τῇ ἐ-
παρουσίασε τὰ τέκνα τῆς λέγουσα, ἴ-
δοὺ τὰ πλούτη μου καὶ ὁ θησαυρός μου,
αὐτὰ ἀνέθρεψα μὲ μεγάλην προσοχὴν
διὰ νὰ ἀναφανοῦν χρήσιμα εἰς τὴν πα-
τρίδα. Ἐζη τὸ 193. Π. Χ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Πούβλιος Σκηπίων. Ζ.
Σκηπίων Πούβλιος Κορνήλιος.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Νέπως, ἐξ Οσιλίας, βιο-
γράφος περίφημος. Σώζεται τὸ πρῶτον
βιβλίον του, τὸ ὅποιον περιγράφει τοὺς
βίους τῶν ἐνδοξοτέρων Ἡγεμόνων Ἑλ-
λήνων καὶ Ῥωμαίων· ἦνθι ἐπὶ Αὐγού-
σου Καίσαρος τὸ 30. Π. Χ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Σεβῆρος, ἔζη τὸ 10. Π.
Χ. Σώζεται ἐν ποιήματι του ἐπιγραφό-
μενον Αἴτην.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Οὔμαν, ἐπίσημος πε-
ριηγητὴς Ολλανδός. Οὗτος πρῶτος τῶν
Ολλανδῶν ἐπλευσεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς
Ἰνδίας· Ἐζη τὸ 1595. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ὁ Νεῖος Ολλανδός. Ἐ-
ζη περὶ τὸ ἔτος 1594. Ἐχρημάτισε πε-
ρίφημος ἀνακαλυπτὴς. Οὗτος ἐζήτησεν
διάπλουν τινὰ μετὰ τοῦ Βιλχέλμου Βα-
αρέντη, περὶ τὰ ἀρκτικὰ καὶ ἀνατολι-
κὰ μέρη τῆς Ἀσίας, ὅπου καὶ ἀνεκάλυ-
ψαν πολλὰ μέρη, καὶ ἔγραψαν γεω-
γραφικὸν πίνακα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀνα-
καλυφθέντων τόπων.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Βέσεν Ολλανδός. Ἐζη
τὸ 1601. Μ. Χ. Περιῆλθεν πολλὰς Ἡ-

πεύρους, νήσους και χερσονήσους, και ἔκαμε διάφορους ἀνακαλύψεις. Εταξείδευσεν εἰς τὰς Ἰνδίας. Αὐτὸς ἔγινε αἰτία μετὰ τοῦ Βιόβρανδου Βαρβικίου και συνεστάθη ἡ τῶν Ολλανδῶν Ανατολικοῖνδική ἑμπορικὴ ἐταιρία. Οθεν και ἀντεμοίφθη μεγάλως παρά τῆς Ολλανδίας.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Ματελιέφος, ἀπὸ τὴν Ολλάνδαν, ἀνακαλυπτὴς διάφορων νήσων και Ηπειρῶν. Εταξείδευσεν εἰς τὰς Ἰνδίας. Εἶη ἐπὶ τὸ 1605. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Πέτρος. Ζ. Πέτρος Κορνήλιος.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ὁ Σοντένης, ἀπὸ τὴν Ολλάνδαν. Εἶη τῷ 1615. Μ. Χ. Εστάθη ἐπίσημος διὰ τὰς ἀνακαλύψεις του. Οὗτος περιπλεύσας τὴν γῆν, μετέβη ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ, εἰς τὸν μέγαν Ωκεανόν, διάτινος νέου πορθμοῦ, ὅστις κεῖται μεταξὺ τῶν νήσων Σταάτων, και τῆς Πυρίνου γῆς. Εν δὲ τῷ μεγάλῳ Ωκεανῷ ἀνεκάλυψε τὸ ἐκ τεσσάρων νήσων συνιστάμενον Σουτένιον Ἀρχιπέλαγος, τὰ Ἀρκτικὰ παραθαλάσσια τῆς νέας Γουίνεας, τὴν μεγάλην Σουτενιάν νῆσον, και πολλὰς ἄλλας μικροτέρας, ἐκτεινομένας κατὰ τὸ μέρος τῶν Μολούχιων νήσων.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Σάετος, ἀπὸ τὴν Ολλάνδαν, ἄριστος θαλασσοπόρος. Οὗτος ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὰς Μολούκας νήσους, ἀπειθνοόμενος εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβέστερον τὴν ἐκεῖ θάλασσαν. Διωχόμενος δὲ ἀπὸ τρικυμίας ἔφθασεν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Γεδσόνο, ὑπὸ τὴν 42 μίρην ἀρκτικὸν πλά-

τας, και πλεύσας μίλια 60· πρὸς Ἀνατολὰς, κατὰ τὸ μῆκος χιονοσκεπῶν παραθαλασσίων, ἀνεκάλυψε κατὰ τὰ Ἀνατολικά μέρη θουνώδη τινὰ γῆν, ὀνομάσας αὐτὴν Στακτενλάνδ. Εντεῦθεν διαπλεύσας αὐλῶνα τινὰ, ὅστις διεχώριζε ταύτην τὴν γῆν, ἀπὸ ἄλλην τινὰ ὀνόματι Κομπανιενλάνδ, ὀνόμασεν τὸν αὐλῶνα Βρίσιον, και πλησιάσας εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Εὐέλπιδα κόλπον τῆς Γεδσόνο, ὑπέσρεψεν ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἴδια. Εἶη τὸ 1643. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΗΚΙΟΣ Βρουῖνος, Ολλανδὸς τὸ γένος. Τούτου αἱ περιηγήσεις ἐπὶ τὴν μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Συρίαν, τὴν Παλαισίνην, και μετὰ ταῦτα ἡ διὰ τῆς Ρωσσίας και Περσίας μετάβασις αὐτοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰσέφερον πολλὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν Φυσιολογίαν και Γεωγραφίαν. Εἶη τὸ 1700. Μ. Χ.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ Κέλσος. Ζ. Κέλσος Κορνήλιος.

ΚΟΡΝΟΪΤΟΣ, Ζ. Φουρνοῦτος.

ΚΟΡΟΙΒΟΣ, ἐξ Ἡλίδος· νικητὴς εἰς τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας· ἀπ' αὐτὸν πρῶτον ἤρχισαν οἱ Ἕλληνες τὴν χρονολογίαν τῶν Ολυμπιάδων τὸ 770. Π. Χ. Πausa.

ΚΟΡΟΙΒΟΣ, υἱὸς τοῦ Μύγδονος βασιλέως τῆς Φρυγίας, ὅστις ἐλθὼν εἰς βοήθειαν τοῦ βασιλέως Πριάμου εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος με ἐλπίδα τοῦ νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέραν τοῦ Κασάνδραν· ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Διομήδους. Εὐριπ.

ΚΟΡΟΝΕΛΗΣ Βικέντιος· ἐγγενὴς ἡ

Ε.Υ. Λεπτινός Κ.Τ.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εἰς τὴν Βενετίαν, ἐσάθη περίφημος διὰ τὰς Γεωγραφικὰς χάρτας, τὰς ὁποίας ἐξέδωκε· ἀπέθανεν εἰς τὴν πατρίδα του τὸ 1718.

ΚΟΡΨΑΔΙΝΟΣ, Πρίγγιψ ὀνομασὸς διὰ τὰς δυσυχίας του· ἦτο βασιλεὺς τῶν Ρωμίων, καὶ τῆς Νεαπόλεως, ἀνεψιὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Φερδινίκου τοῦ Β' καὶ υἱὸς Καρόλου τοῦ Δ'. Οὗτος ἐζήτησε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Νεάπολιν τὴν ὁποία ὁ Πάππας εἶχε δώσει τοῦ Κάρλου ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ πολυπονησάμενος, καὶ καταδικασθεὶς ἀπεκεφαλίσθη τὸ 1269, εἰς ἡλικίαν 19. χρόνων ἔμοῦ μὲ τὸν Φερδινίκον Δουκά τῆς Αρυσρίας, ὅστις συνεστράτευσε μετ' αὐτοῦ.

ΚΟΡΨΕΓΙΟΣ Ἀλλέγρης, Ἰταλὸς, ζωγράφος· οὗτος χωρὶς νὰ σπουδάσῃ αὐτὴν τὴν τέχνην ἀπὸ περιφήμους διδασκάλους, ἐξωγράφιζεν εἰκόνας, τὰς ὁποίας εὖλεπον μὲ θαυμασμὸν οἱ περιφημότεροι ζωγράφοι. Ἀπέθανε τὸ 1513.

ΚΟΡΣΙΕΤΟΣ, Ἰταλὸς, περίφημος κλέπτης, ὅστις κατέκλεπτε τὴν Ρώμην καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ Πάππα Γρηγορίου τοῦ ιγ'. Οὗτος ἐτόλμησε τὸ 1585, μὲ τινὰς ἄλλους συντρόφους του καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκους τινὰς, πλησίον τῆς Εκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἡ διοίκησις πληροφορηθεῖσα καὶ μὴ δυναμένη νὰ τὸν πιάσῃ, ἔβαλε σκυλία κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν κατεξέσχιαν.

ΚΟΡΣΙΝΗΣ Εὐδοκῆος, Ἰταλὸς, περίφημος ἀρχαιολόγος τῶν ὑπομνημάτων τῶν εὐγενῶν. Συνέγραψε περὶ Φιλοσοφί-

ας, Μαθηματικῆς, καὶ Γεωμετρίας, ἀπέθανεν εἰς τὴν Πίζαν ἀπὸ ἀποπληξίαν τὸ 1765. ἐπὶ καθέδρας παραδίδων μαθήματα.

ΚΟΡΤΕΡΕΛΗΣ Γάσπαρις, ἔνδοξος περιηγητῆς Πορτογάλλος. Οὗτος ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ ἀνακαλύψῃ διάπλου τινὰ συντομώτερον ὁδηγοῦντα εἰς τὰς Μολούκας νήσους, Κίναν καὶ Ἰαπωνίαν, τὰς ἐν Ἀσίᾳ πλουσίας ἐπαρχίας καὶ νήσους, ἀπέπλευσε μακρὰν πρὸς ἄρκτον ζητήσας πρῶτος τὸν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους πολυθρήλητον δυτικοὺς διάπλου. Αὐτὸς ἀνακάλυψε τὰ παραθαλάσσια τῆς Λαβραδόρου, καὶ ἐνόμισεν, ὅτι εὔρεε τὴν εἴσοδον τοῦ διάπλου· ὅθεν ἐνόμασε τὸ μέρος ἐκεῖνο Ἀνιανὸν πορθμόν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ δοκιμὴν δὲν ὑπέσχετο. Ἐζη δὲ περὶ τὸ 1500. Μ. Χ.

ΚΟΡΤΕΖΗΣ Φερδινάνδος, ἔνδοξος Ἰσπανὸς, ὅστις μὲ 700. ἀνθρώπους ἐκνείριευσεν εἰς τὸ Μέξικον, εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκστρατείαν τῆς Καλιφορνίας χερσονήσου τῆς Ἀμερικῆς ἔχασεν ὅλα του τὰ πλούτη, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς διοικήσεως· ἐπιστρέφων δὲ εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὸν ἐδέχθησαν μὲ μεγάλην καταφρόνησιν, καὶ σχεδὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὡς ἓνας ἀπλοῦς πολίτης. Ερωτώμενος ποτὲ ἀπὸ τινος, ποῖος εἶσαι σὺ; ἀπεκρίθη εἶμαι ἐκεῖνος, ὅστις ἐπρόσθεσεν εἰς τὴν ἐπικράτειαν, τῆς ὁποίας εἶσαι ὑπήκοος, τόσας ἐπαρχίας, ὅσας δὲν εἶχε μήτε πόλεις ἐπὶ τῶν πατέρων σου. Ἀπέθανεν εἰς ἄκραν πτωχείαν τὸ 1519, εἰς ἡλικίαν

κίαν 63. χρόνων.

ΚΟΡΤΗΣ, περίφημος περιηγητής Πορτογάλλος. Οὗτος πρῶτος ἀκολουθῶν τὴν ἀνακάλυψιν τῶν Μεξικανικῶν παραθαλάσσιων, εὔρε τὴν πρώτην εὐνομούμενην καὶ πεπολιτευμένην Ἀμερικανὴν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν καὶ καθυπέταξε. Οὗτος ἐπέμφε τινὰ πλοῖα διὰ τοῦ μεγάλου Ωκεανοῦ εἰς τὰς Μολούκας νήσους, καὶ ἄλλα νὰ ἐρευνήσωσιν εἰάν ὁ Ἰσθμὸς Πάναμας ὁ ἐνῶντων τὴν Εὐρείον μετὰ τὴν νότιον Ἀμερικὴν διαιρεῖται ὑπὸ τινος ποταμοῦ. Εἶη δὲ κατὰ τὸν χρόνον 1490. Μ. Χ.

ΚΟΡΤΟΝΑΣ, Πέτρος, Ἰταλὸς, ζωγράφος εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ρώμης. Ἀπέθανε τὸ 1699.

ΚΟΥΤΑΛΛΟΣ, Ἕλληνας τις ἐξ Ἀντικύρας, πόλεως τῆς Φωκίδος, ὅστις εἰδειξεν εἰς τοὺς Πέρσας διὰ τοῦ Ὄρους Οἴτης ἄγνωστον τινὰ ὁδόν, φέρουσαν εἰς Θερμοπύλας. Ηρόδ.

ΚΟΥΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Πάριδος καὶ τῆς Οἰόνης, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς του, ὅτε οὗτος εὔρεν αὐτὸν καθήμενον πλησίον τῆς Ἑλένης. Λυκοφ.

ΚΟΣΜᾶΣ, Αἰγύπτιος, μοναχός. Νέος ὢν ἔτι ἔκαμε διαφόρους ὁδοπορίας, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, Ἰνδίαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ὅθεν ἔλαβε καὶ τὸ ἐπώνυμον Ἰνδικοπλεύσης Αἰγύπτιος μοναχός· ἔπειτα δὲ καθησυχάσας ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον, καὶ καθήμενος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἄρχισε νὰ συγγράφῃ. Συνέγραψε δὲ τοπογραφίαν Χρυσικὴν εἰς βιβλία δώδεκα, γνωμο-

δοτῶν εἰς αὐτὸ τὸ σύγγραμμα, ὅτι ἡ γῆ εἶναι ἐπίπεδος, καὶ ὅτι ὁ Οὐρανὸς ἐπακουμβᾷ εἰς τὰς δύο ἄκρας αὐτῆς, ὡς ἓνας θόλος ἀνωθέν της, ὅτι αἱ ἀστέρες κινουῦνται ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, ἐπιφέρων μαρτυρίαν εἰς τοῦτο τὸ δέκατον βιβλίον τῆς θείας Γραφῆς· ἀναφέρει τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας Θεοδόσιον ὡς σχισματικόν, διατρέποντα τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει. Συνέγραψε τὸ 547. Μ. Χ. καὶ ἐξεδόθη Ἑλληνο-λατινιστὶ μετὰ σημειώσεων, ὑπὸ Βερνάδου ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ τῶν Πατέρων.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΣΙΟΣ Ἀγγελος, ἀπὸ τὴν Νεάπολιν, ποιητὴς καὶ ἱστορικὸς ἄριστος· συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Νεαπόλεως ἀπὸ τὸ 1250. ἕως τὸ 1489· ἐτυπώθη τὸ 1582. εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσιν ὅτι ἐνησχολήθη 50. χρόνους.

ΚΟΥΤΑΣ Ἰωάννης, ἐπιστήμων, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ποιητικὴν· διάφοραι ἀκαδημαῖαι τὸν εἶχον εἰς ὑπόληψιν. εἶχεν ἀλληλογραφίαν μετὰ πολλοὺς πεπαιδευμένους τοῦ αἰῶνος του.

ΚΟΥΤΑΣ Ἀρδερίγος, ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Μιλάνου, τὸν ἐφόνευσαν οἱ ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας του τὸ 949. διότι δὲν τοὺς εἶδεν ἄδειαν νὰ νυμφεῶνται ἢ νὰ ἔχωσι παλλακίδας.

ΚΟΥΤΑΣ, Μάρκος Αὐρήλιος. Ζεὶ Μάρκος Αὐρήλιος Κούτας.

ΚΟΥΤΑΣ Κάγιος Αὐρήλιος, εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων ῥητόρων τῆς Ρώμης, μετὰ τὸν Κικέρωνα.

ΚΟΥΤΣ, βασιλεὺς τῆς Θράκης, πατὴρ τῆρ τοῦ Κερσοβλέπτου, καὶ πενήθερός του

ερατηγοῦ τῶν Αθηναίων Ιφικράτους, πε-
ρίφημος διὰ τὰ μεγάλα του πλούτη,
τὴν ἡδυπάθειαν καὶ πλεονεξίαν· εἰς τὰς
ἀρχὰς τῆς βασιλείας του ἦτο σύμμαχος
τῶν Αθηναίων· ἐτιμῆθη ὑπ' αὐτῶν μὲ
τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, καὶ μὲ ἓνα
χρυσοῦν σέφανον· ὕστερον δὲ ἐπολέμησε
κατ' αὐτῶν, καὶ τέλος ἐθανατώθη ὑπὸ
μιᾶς συνωμοσίας τῶν δύο του ἀδελφῶν
Ηρακλείδου καὶ Πύθωνος. Δημ.

ΚΟΥΑΓΔΑΣ Βοδέγας, ἔνδοξος θαλασσο-
πόρος Ἰσπανός. Οὗτος ἐσάλη ὡς πρίσβυς
παρὰ τῆς Ἰσπανικῆς αὐλῆς εἰς τὰ δυτι-
κοσόρεια τῆς Ἀμερικῆς παραθαλάσσια,
διὰ νὰ παραδώσῃ πάλιν εἰς τοὺς Ἀγ-
γλους τὸν Νούτκαν πορθμόν. Εἴζη τὸ
1797. Μ. Χ.

ΚΟΥΙΡΙΝΟΣ Πέτρος Ενετός. Εἴζη τὸ
1431. Μ. Χ. ἐτιμῆθη μεγάλως διὰ τὰς
ἀκριβεῖς περιηγήσεις του πρὸς ἄρκτον.

ΚΟΥΪΡΟΣ, ἔνδοξος περιηγητής. Οὗ-
τος ἀνεκάλυψε τὰς νέας Ἑβρίδας καὶ
τὰς Εταιρικὰς νήσους εἰς τὸν Ωκεανόν.

ΚΟΥΪΡΟΣ Πέτρος Ερνανδέτης Πορ-
τογάλλος, ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν διοίκη-
σιν· περίφημος ἀνακαλυπτὴς καὶ γεω-
γράφος. Οὗτος ἐξέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Κα-
λάου μὲ δύο πλοῖα καὶ ἀνεκάλυψε πρὸς
τοῖς ἄλλοις τὴν Οταίτην, καὶ τὴν με-
γάλην νῆσον, τὴν ὀνομασθεῖσαν παρ' αὐ-
τοῦ νῆσον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτοῦ
ἀφῆκε τὸ ἓνα πλοῖον ὑπὸ τὴν κυβέρνη-
σιν τοῦ συνοδοιπόρου αὐτοῦ Λουΐου Βα-
έτου τοῦ Γόρρου· ὅστις ἀνεκάλυψε τὸν
μεταξὺ τῆς Νέας Γουίνεας, καὶ τῆς Νέ-
ας Ολλάνδας ἐπώνυμον αὐτοῦ πορθμόν,

τὸν κείμενον δυτικοβορειότερον τοῦ με-
τὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Κούκ ἀ-
νακαλυφθέντος ἐκεῖ ἄλλου πορθμοῦ. Ε-
ἴζη οὗτος μὲ μεγάλην ὑπόληψιν περὶ τὸ
1600. Μ. Χ.

ΚΟΥΡΟΓΚΑΣ, Ἰσπανός, ἔνδοξος πε-
ριηγητής, τοῦ ὁποῦ αἱ περιηγήσεις
κατὰ τὰ Μαγελλάνια παραθαλάσσια
ὑπῆρξαν ἐπίσημαι. Εἴζη τὸ 1750. Μ. Χ.

ΚΟΥΜ-ΦΟΥ-ΚΟΥ, ἔνδοξος φιλόσο-
φος καὶ νομοθέτης τῶν Κινέζων. ἀπέ-
θανε τὸ 478. Π. Χ. Οὗτος ἐπροσπάθει
νὰ ἐξαλείψῃ τὰς καταχρήσεις τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ νὰ ἀντισταξῇ τὴν καλὴν
ἀνατροφὴν. Ἐκ νεαρᾶς του ἡλικίας εἶ-
χε δούλῃ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἠθικῆς,
τῆς Φιλοσοφίας, ἔπειτα ἤρχισε καὶ νὰ
τὰς διδάσκῃ περιφερόμενος εἰς τὰς ἐ-
παρχίας ἢ φήμη διεδόθη εἰς ὅλον τὸ
Βασίλειον. Ἐλεγεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι χρε-
ωσοῦν νὰ κάμουν εἰς τοὺς γονεῖς των
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ κάμνωσι
πρὸς αὐτοὺς τὰ τέκνα των, νὰ τιμᾷ τις
τοὺς ἀνωτέρους του, καὶ ὡς αὐτὸς ἐ-
πιθυμεῖ νὰ τιμᾷται ἀπὸ τοὺς κατωτέ-
ρους του· νὰ ἀγαπᾷ τὸν ὁμοίον του,
ὡς τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του. Αὐτὸς συνέγ-
γραψε 4 βιβλία, τὰ ἑποῖα ἔχουν οἱ Κι-
νέζοι εἰς μεγάλην ὑπόληψιν.

ΚΟΥΡΗΣ, ὁ πρῶτος ἐφευρτής τῆς
ἐνόπλου Ορχήσεως ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ,
ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐλέγστο, ὅτι ὠνομάσθη-
σαν καὶ οἱ Κούριτες. Στράβ.

ΚΟΥΠΛΕΤΗΣ Γάλλος, ἄριστος βοτανι-
κός. Οὗτος μετὰ τοῦ Κονδραμίνη Γάλλου
ἀπέπλευσεν εἰς καταμέτρησιν τῶν μοι-

ρῶν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινόν, καὶ τὸν πολικόν κύκλον, εἰς ἐξιχνίασιν τοῦ σχήματος τῆς γῆς. Ἐζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κονδραμίνη.

ΚΟΥΡΙΟΣ Φορτουνατιανὸς, γραμματικὸς καὶ ῥήτωρ. Ἐζη τὸ 840. Μ. Χ. συνέγραψε περὶ τέχνης ῥητορικῆς βιβλία τρία.

ΚΩΩΝ, υἱὸς Ἀντήνορος, ἀπὸ τὴν Τρωάδα, εἰς τῶν ἀνδρειοτάτων ἠρώων, πληγώσας τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν τῇ μάχῃ ὑπὸ τοῦ ὀπρῖου καὶ ἐφονεύθη τελευταῖον. Ομ.

ΚΡΑΜΒΗΣ, υἱὸς τοῦ Φονέως καὶ τῆς Κλεοπάτρας, τὸν ὁποῖον ἐτύφλωσεν ὁ πατὴρ του, πεισθεὶς εἰς τὰς διαβουλάς τῆς μητριᾶς του Ἰδαίας.

ΚΡΑΝΑΘΟΣ, Ἀθηναῖος· ἔζη τὸ 1445. Π. Χ. ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κέρροπος ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, λαβὼν δὲ εἰς γυναῖκα τὴν Πεδσιάδα θυγατέρα τοῦ Μίνως ἐκ Λακεδαίμονος, ἐγέννησε μετ' αὐτῆς τὴν Κρανάην, Κραναιύμην, καὶ Ἀθίδα.

ΚΡΑΝΑΠΗΣ, υἱὸς τοῦ Μητριβάτου, ἡγεμὼν τοῦ Δασκυλίου ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Ἡρόδ.

ΚΡΑΝΤΩΡ, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν· ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου συνεμαθήτευσεν μετὰ τοῦ Ξενοκράτους εἰς τὸν Πολέμωνα· κατέλιπε δὲ καὶ συγγραμματα ὑπομνηματικά εἰς τρεῖς μυριάδας σίχων· ἀσθενήσας δὲ ἀπέραςεν εἰς τὴν Επίδαυρον πατρίδα τοῦ Ἀσκληποιοῦ, ἀλλὰ τινὲς ὑποθέττουσι ὅτι ὑπῆγεν αὐτοῦ διὰ νὰ συστήσῃ σχολεῖον, ἔπειτα πολλοὶ πανταχοῦθεν συνέρρευσαν ἐκεῖ, ἐξ ὧν

ἦτο καὶ ὁ Ἀρκεσίλαος, θέλων νὰ συνηθῆ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Πολέμωνα· λέγεται δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του ἀφῆκε κληρονόμον τῆς περιουσίας του αὐτὸν τὸν Ἀρκεσίλαον, καὶ ὅτι συνέγραψε ποιήματα, καὶ σφραγισάμενος αὐτὰ, κατέθεσεν εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐθαύμαζε μεγάλως τὸν Ὀμηρον, καὶ τὸν Ἐυριπίδην, ἐγκωμιάζων τὰ ποιήματά των. Ἐπαινεῖται δὲ τὸ περὶ πένθους βιβλίον του· ἀπέθανεν πρὸ τοῦ Πολέμωνος καὶ Κράτητος ἀπὸ ὑδρωπικίας.

ΚΡΑΤΕΡΟΣ, εὐνοούμενος παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Εἶχεν εὐγενὲς πολίτευμα, ἔξοχον πνεῦμα, καὶ μεγάλην γενναιότητα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐσαῖτη διοικητὴς τῆς Μακεδονίας, ἔπειτα ἐφονεύθη εἰς ἓνα πόλεμον κατὰ τοῦ Εὐμενοῦς βασιλέως τῆς Καππαδοκίας, ὅστις βλέπων αὐτὸν ἐκπνέοντα κατέβη ἀπὸ τὸν ἵππον διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ.

ΚΡΑΤΗΣΙΚΛΗΣ, πατὴρ τοῦ Σπαρτιάτου Θρασιομελίδου. Θουκ.

ΚΡΑΤΗΣ, περίφημος φιλόσοφος Θηβαῖος, λέγεται ὅτι ἔρριψε τὰ ἀργύρια του εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ καταγίνηται ἐλευθέρως εἰς τὴν φιλοσοφίαν· ἄλλοι διίσχυρίζονται ὅτι τὰ παρέδωκεν εἰς χεῖρας τραπεζίτου τινός, διορίζων αὐτὸν νὰ τὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς υἱούς του, ἂν ἤθελον τρελλαθῶσι, ἐπειδὴ ἔλεγεν, ὅτι ἂν αὐτοὶ γένωσι φιλόσοφοι δὲν ἔχουν ἀνάγκην χρημάτων. Ἀπέθανεν τὸ 323. Π. Χ. ἀπὸ τὰ συγγραμματατάτου σώζονται λείψανα εἰς τὴν

συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν τραγωδιῶν τοῦ Γροτίου - 2) μαθητὴς Διογένης· ὄρα εἰς τὸν Διογένην Λαέρτιον· ἐκαλεῖτο δὲ θυροανοίκτης διότι ἔμβαιεν, ἀσυζήτως εἰς κάθε οἰκίαν καὶ ἐνουθέτει. Ἐπώλησε τὴν περιουσίαν του καὶ ἐσυναξέε 300, τάλαντα, τὰ ὅποια διεμοίρασεν εἰς τοὺς συμπολίτας του, αὐτὸς δὲ ἔζη ἐν πτωχείᾳ φιλοσοφῶν μὲ καρτερότητα· ἦτον ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πασικλέους μαθητοῦ τοῦ Εὐκλείδου.

ΚΙΛΙΣΤΗΣ ΠΙΠΙΔΗΣ, Ναύαρχος τῶν Σπαρτιατῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ· Ἐσθφ.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Καλλιμήδου· Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 520 Π.Χ. Ἐστάθη περιφημώτατος ποιητὴς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας παλαιότερος τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἦτον αὐστηρὸς εἰς τὰς ὕβρεις, καὶ ἔλεγχε παρρησια εἰς τὸ θέατρον τοὺς ἀμαρτάνοντας· ἐκ τῶν πολλῶν τῶν κωμωδιῶν σώζονται λείψανα τινὰ ἐκδοθέντα εἰς τὴν συλλογὴν τῶν Ἑλλήνων τραγωδιῶν τοῦ Γροτίου.

ΚΡΑΤΙΠΠΟΣ, Ἑλληνὶς ἱστοριογράφος, σύγχρονος τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ ἑταίρου ἐξηκολούθησε τὴν συνέχειαν τῆς ἱστορίας. Πλουτ.

ΚΡΑΤΥΛΟΣ, Ἑλληνὶς φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ἡρακλείτου, καὶ διδάσκαλος τοῦ Πλάτωνος ἐν Ἀθήναις. Ἐγραψεν ἕνα διάλογον, ὑπὸ τὸ ὄνομα Κρατύλος, ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. Πλατ.

ΚΡΕΜΟΝΙΝΗΣ, Καῖσαρ, Ἰταλὸς, ἐστάθη προφασίως τῆς φιλοσοφίας εἰς τὴν Φαρράραν 17. χρόνους, καὶ εἰς τὸ Παταύιον 40. χρόνους, τότεν φήμην εἶχεν ὥστε οἱ βασιλεῖς καὶ Πρίγκιπες ἐζήτησαν

τὴν εἰκόνα του· ἦτον φίλος τοῦ Γάσου καὶ ὄλων τῶν φιλοσόφων. Ἀπέθανεν εἰς τὸ Παταύιον τὸ 1630. εἰς ἡλικίαν 80. χρόνων.

ΚΙΕΝΗΣ Βερδοῦνος Γάλλος, περίφημος γεωγράφος, καὶ φυσιολογὸς ἀριστὸς. Οὗτος περιέπλευσεν ὁμοῦ μὲ ἄλλους παιδευμένους Γάλλους διάφορα μέρη τῶν παραθαλασσιῶν τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας, Ἀφρικῆς, καὶ Ἀμερικῆς, διὰ νὰ διορθώσῃ τοὺς θαλασσίους πίνακας, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν πολλῶν παραθαλασσιῶν τόπων. Ἐζη τὸ 1775.

ΚΙΕΟΥΣΑ, θυγάτηρ τοῦ Εὐρυθέως βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ὅποιαν λαβὼν εἰς γυναῖκα ὁ Εὐθύβιος υἱὸς τοῦ Ἑλλήνου, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Ἀχαιὸν καὶ Ἴωνα. Εὐρυπ. Απολλοδ.

ΚΙΕΟΥΣΑ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Πριάμου καὶ τῆς Ἐκάβης, γυνὴ τοῦ Αἰνείου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐγέννησε τὸν Ἀσκάνιον· μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, λέγεται ὅτι ἐγενεν ἀφανὴς. Απολλοδ. Παιουσ.

ΚΡΕΟΦΙΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀστυκλέους, Χῖος, ἢ Σάμιος, σιχουργὸς, τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἦτον γαμβρὸς τοῦ Ὀμήρου, καὶ ἄλλοι φίλος του, καὶ ὅτι ὑπέδελθη τὸν Ὀμηρον εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ διέσωσε τὰ ποιήματα τούτου, εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Θήβης εἰς τὴν Ἠπειρον.

ΚΡΕΣΕΝΤΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Πάππου Ἰωάννου τοῦ ἰ. τὸν ὁποῖον εἶχεν μὲ τὴν Θεοδώραν ἀδελφὴν τῆς Μαροτσιᾶς, ἀφοῦ διόκησε διὰ μερικὸς χρόνους τὴν Ρώμην ὡς τύραννος, ὑπεχρεώθη τέλους

πάντων ἀπὸ τὸν Πάππαν Ιωάννην τὸν εἰς γυναικα ὁ Ιάσων μετὰ τὴν Μήδειαν, αὕτη δὲ παροργισθεῖσα διὰ τὴν περιφρόνησιν καὶ ἀπιστίαν τοῦ Ιάσωνος, ἐπεμψεν εἰς τὴν Γλαύκην ἐν νυμφικῷ ἔνδυμα τεχνικόν, διὰ τοῦ ὁποίου κατέκαυσεν ὅλον τῆς τὸ παλάτιον ὁμοῦ μετὸν πατέρα τῆς Κρέοντα. Εὐριπ. Απολόδρ.

Τὸ 996. οἱ Ρωμαῖοι μὴ ὑποφέροντες νὰ διοικῶνται ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, ὠρκώθησαν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ δεχθῶσι ξένην διοίκησιν, ὅθεν ἐκήρυξαν τὸν Κρεσέντιον ὑπατον, καὶ διὰ Πάππαν τὸν Ιωάννην Φιληγάτον, ἀπὸ τὴν Καλαβρίαν. Τὸ 997. ὑπεχρεώθη πάλιν ὁ Κρεσέντιος νὰ περιορισθῆ εἰς τὸν πύργον, ὅπου καὶ ἀπέθανε πολέμων ἐναντίον τῶν Γερμανῶν.

ΚΡΕΣΙΒΕΛΗΣ Ιωάννης, καλὸς γραμματικὸς, καὶ περίφημος ποιητής· οὗτος συνέγραψε τὴν ἰστορίαν τῆς Ἰταλικῆς ποιήσεως. Ἀπέθανε τὸ 1728.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Αριστομάχου, καὶ εἰς τῶν Ηρακλειδῶν, ὅσις ἐλθὼν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τοὺς λοιποὺς ἀπογόνους τοῦ Ηρακλέους, ἔλαβεν εἰς μερίδα μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Τημένου, καὶ Αριστοδήμου, τὴν Μεσσηνίαν. Μετὰ ταῦτα ἐφόνευσαν αὐτὸν οἱ προὔχοντες τῆς χώρας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐκτὸς τοῦ Αἰπύτου, ὅσις ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἀφήσας τὸν θρόνον εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Αἰπυτίδας καλουμένους. Πλάτ.

ΚΡΕΩΝ, υἱὸς τοῦ Μεναικῆος, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λαῖου ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν, τὸν ὁποῖον μετ' οὐπολὺ ἐδικάσθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν Οἰδίποδα, ὅτε αὐτὸς ἔλυσε τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγκος. Απολόδρ.

ΚΙΕΩΝ, βασιλεὺς τῆς Κορίνθου, τοῦ ὁποίου τὴν θυγατέρα Γλαύκην ἔλαβεν

εἰς γυναῖκα ὁ Ιάσων μετὰ τὴν Μήδειαν, αὕτη δὲ παροργισθεῖσα διὰ τὴν περιφρόνησιν καὶ ἀπιστίαν τοῦ Ιάσωνος, ἐπεμψεν εἰς τὴν Γλαύκην ἐν νυμφικῷ ἔνδυμα τεχνικόν, διὰ τοῦ ὁποίου κατέκαυσεν ὅλον τῆς τὸ παλάτιον ὁμοῦ μετὸν πατέρα τῆς Κρέοντα. Εὐριπ. Απολόδρ.

ΚΙΗΘΕΪΣ, ἀδελφὸς τοῦ Σαλμωνέως καὶ τοῦ Αλάμαντος, υἱὸς τοῦ Αἰόλου καὶ Λαοδίκης τῆς Αλοέως.

ΚΙΗΘΩΝ, υἱὸς τοῦ Διόκλου ἡγεμόνος τῶν Φερῶν ἐν Μεσσηνίᾳ, ἀδελφὸς τοῦ Ορσιλόχου, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς Γρωάδος μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Αἰνείου. Ομ.

ΚΡΗΤΙΝΗΣ, πατὴρ τοῦ τυράννου Αναξιλάου, ἐκ Ρηγίου πόλεως τῆς Ἰταλίας. Ηρόδ.

ΚΡΙΝΩ, μία τῶν γυναικῶν τοῦ Δαναοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας οὗτος ἐγέννησε τὴν Καλλιδίκην, Ὀΐμην, Κελαινῶ, καὶ Ὑπερίπτην. Απολόδρ.

ΚΡΙΤΙΑΣ, συγγραφεὺς Ἕλληνας. Συνέγραψε περὶ Ἑλληνικῶν πολιτειῶν. Ἀθήν.

ΚΡΙΤΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Δροπίδου, πάππος Κριτίου τοῦ δευτέρου, σύγχρονος τοῦ νομοθέτου Σόλωνος. Πλάτ.

ΚΡΙΤΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Καλκίσχρου, προθεῖος τοῦ Πλάτωνος, καταρχὰς μαθητῆς καὶ φίλος τοῦ Σωκράτους, ὕπερον δὲ ἄσπονδος ἐχθρὸς του. Οὗτος ἐξάβη εἰς τῶν τριάκοντα τυράννων εἰς Ἀθήνας ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Φρακυδούλλου.